

Šimon Štěrba, 4. A.

ZŠ PROVAZNICKÁ 64, OSTRAVA

Kocurova@zsprovaznicka.cz

Barevné pohádky: „Svět za kouzelnými dveřmi“

Jmenuji se Eliška, mám strašně moc ráda přírodu a mám jedno své velké tajné přání: otevřít bránu od naší staré zahrady a celou jí prozkoumat. Rodiče se o však o mně moc bojí, a nechtějí mě tam pustit, protože se jim to zdá moc nebezpečné. Ale já to nevzdávám!

Jednoho večera jsem se odhodlala a vyplížila jsem se tajně z pokoje do předsíně, kde jsem otevřela velký šuplík a našla v něm velký klíč, který byl od staré brány. Oblékla jsem si pláštěnku, protože venku pršelo a běžela jsem k bráně. Strčila jsem klíč do zámku a bránu pomalu otevřela. Déšť najednou ustál a všude bylo ticho. Vstoupila jsem dovnitř a ocitla jsem se v jiném světě. Všude kolem mně rostly květiny, které svítily jako lampičky, stromy měly stříbrné listy a motýli měli křídla jako z duhy. Byla jsem úplně okouzlená a šla jsem pořád dál a dál. Když jsem se otočila zpátky k bráně, abych se vrátila domů, brána se zavřela a klíč zmizel. Moc jsem se polekala. Předě mnou se objevil vysoký labyrint a já nevěděla kudy se mám vydat. Najednou ke mně přiletěl ptáček se zlatými křídly a promluvil lidským hlasem: „Neboj se Eliško! Jestli se chceš vrátit domů, musíš projít labyrintem a splnit tři úkoly. Když všechny úkoly splníš, v kouzelné kašně začne téct voda. Teprve potom se brána otevře.“

Začala jsem tedy po cestě labyrintem plnit tři úkoly. Nejprve jsem musela najít smutnou modrou květinu, kterou jsem zalila vodou z listů a zazpívala jsme ji písničku. Květina rozkvetla do nádherných barev. V druhém úkolu jsem zachránila malou světlušku uvězněnou v pavučině. Světluška mi děkovala třpytivým světlem. Poslední úkol byl nejtěžší. Musela jsem najít malé semínko stromu, který plní přání. Nakonec jsem ho objevila pod mechem a zasadila ho u kašny. Najednou se kašna rozzářila a začala v ní téct voda. Brána se najednou otevřela a ptáček mi zamával křidélky. Prošla jsem branou, která se za mnou zavřela.

Cítila jsem se jako obláček, zavřela jsem oči... A najednou jsem ležela ve své posteli a bylo ráno. Chvilí jsem se rozhlížela a přemýšlela jsem, jestli to všechno byl jen sen nebo se to opravdu stalo. Najednou jsem viděla na nočním stolku ležet starý klíč...